

Sygn. akt INs 610/11

POSTANOWIENIE

Dnia 24 czerwca 2013 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Tadeusz Dereń

Protokolant: Anna Winiarska-Kania

po rozpoznaniu w dniu 24 czerwca 2013 r. w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z wniosku M. W. i R. W.

przy udziale (...) S.A. z siedzibą w K.

o ustanowienie służebności przesyłu

p o s t a n a w i a :

I. ustanowić na nieruchomości stanowiącej własność wnioskodawców M. W. i R. W. oznaczonej jako działka nr (...), położonej w miejscowości N. ulica (...), dla której Sąd Rejonowy w Kłodzku Zamiejscowy Wydział Ksiąg Wieczystych z siedzibą w N. prowadzi księgę wieczystą nr (...), służebność przesyłu na rzecz uczestnika postępowania (...) S.A. z siedzibą w K. polegającą na znoszeniu istnienia na nieruchomości urządzenia przesyłowego w postaci słupów energetycznych i dwóch napowietrznych linii energetycznych średniego napięcia nr(...)20 kV i (...)20 kV oraz prawie do korzystania przez uczestnika postępowania z wyżej opisanej nieruchomości wnioskodawców w zakresie oznaczonym jak na mapie ustalenia służebności przesyłu stanowiącej załącznik na karcie 239 do opinii biegłego sądowego A. Z.z dnia 17 stycznia 2013 roku w celu umożliwienia prowadzenia eksploatacji sieci elektroenergetycznych zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa jak również w zakresie wykonywania prac remontowych, modernizacyjnych, konserwacyjnych i rozwojowych sieci dystrybucyjnej z obowiązkiem przywrócenia terenu do stanu pierwotnego na koszt właściciela sieci;

II. zasądzić od uczestnika postępowania (...) S.A. z siedzibą w K. na rzecz wnioskodawców M. W. i R. W. solidarnie kwotę 4.300 zł (cztery tysiące trzysta złotych) tytułem jednorazowego wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu opisanej w punkcie I postanowienia z ustawowymi odsetkami od dnia prawomocności postanowienia;

III. zasądzić od uczestnika postępowania na rzecz wnioskodawców kwotę 1.474,90 zł tytułem zwrotu części kosztów postępowania i dalej idące wnioski w tym zakresie oddala;

IV. nakazać uiszczyć na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w K.:

- wnioskodawcom M. W. i R. W. solidarnie kwotę 467,90 zł,

- uczestnikowi postępowania (...) S.A. z siedzibą w K. kwotę 467,91 zł,

tytułem zwrotu wydatków poniesionych tymczasowo ze środków Skarbu Państwa na wynagrodzenie biegłego sądowego.

(...)

UZASADNIENIE

Wnioskodawcy M. W. i R. W. wnieśli wniosek o ustanowienie na mocy art. 30511k.c. służebności przesyłu obciążającej nieruchomość stanowiącą działkę nr (...), O. (...) przy ul. (...) w N., dla której Sąd Rejonowy w K. prowadzi KW nr (...) na rzecz przedsiębiorcy (...) S.A., której treścią jest znoszenie istnienia na nieruchomości obciążonej i w przestrzeni nad i pod powierzchnią tej nieruchomości urządzeń i instalacji elektroenergetycznych oraz prawo korzystania z nieruchomości obciążonej w zakresie niezbędnym do dokonywania konserwacji, remontów, modernizacji urządzeń, kabli i instalacji elektroenergetycznych wraz z prawem wejścia i wjazdu na teren odpowiednim sprzętem, a nadto o zasądzenie od uczestnika (...) S.A. we W. na rzecz wnioskodawcy tytułem odpowiedniego wynagrodzenia za ustanowienie służebności czynszu rocznego w kwocie 23 664 zł wraz z kosztami postępowania.

W uzasadnieniu wniosku podali, że są właścicielami działki nr (...) przy ul. (...) w N. i na terenie tej działki zostały posadowione 3 słupy energetyczne oraz przebiegają przez nią i krzyżują się dwie linie energetyczne średniego napięcia. Zgodnie z wycenieniami wnioskodawców infrastruktura uczestnika zajmuje około 493m². Pismem z dnia 21 lipca 2009r. wnioskodawcy wezwali uczestnika do dobrowolnego ustanowienia w drodze umowy służebności przesyłu, lecz uczestnik nie odpowiedział na pismo wnioskodawców. Określenie wysokości wynagrodzenia z tytułu ustanowionej służebności wnioskodawca dokonał w oparciu o przeliczenie m² zajmowanych przez infrastrukturę uczestnika x 4 zł, gdyż taką ustalił cenę rynkową.

W odpowiedzi na wniosek uczestnik postępowania wniósł o oddalenie wniosku oraz o zasądzenie od wnioskodawców kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 257 zł przyznając, że przez działkę wnioskodawców nr (...) przy ul. (...) w N. przebiegają (krzyżują się) dwie napowietrzne linie energetyczne średniego napięcia 20 kV(...) oraz (...). Linia (...) została wybudowana w 1970r. (inwestorem była Kopalnia (...)) zaś linia (...) została wybudowana w 1990 roku (inwestorem była (...) D., następnie znajdowała się w dyspozycji Zakładu (...)). Linia (...) została przekazana uczestnikowi przez Urząd Miasta w N. 29.12.1992r., a linia (...) została kupiona w miesiącu styczniu 2006r. Obie linie zostały wybudowane legalnie zgodnie z przepisami prawa budowlanego. Korzystanie z nieruchomości, która aktualnie znajduje się we władaniu wnioskodawców, przez ponad 20 lat w celu budowy i utrzymania urządzeń przesyłowych, uzasadnia przyjęcie dobrej wiary uczestnika jako posiadacza służebności gruntowej odpowiadającej służebności przesyłu, a w związku z tym, na podstawie art. 292 k.c. w zw. z art. 285 k.c. uczestnik nabył służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu przez zasiedzenie ponieważ korzysta w dobrej wierze przez czas niezbędny do zasiedzenia z trwałego i widocznego urządzenia zlokalizowanego na nieruchomości wnioskodawców. Wobec powyższego roszczenie wnioskodawców jest bezprzedmiotowe, gdyż uczestnik nabył już trwale uprawnienie do korzystania z nieruchomości przez zasiedzenie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu. Niezależnie od tego uczestnik podniósł, że żądanie wynagrodzenia z tytułu ustanowienia służebności przesyłu w kwocie 23 644 zł nie ma żadnego uzasadnienia, zaś określając wysokość wynagrodzenia z tego tytułu należy uwzględniać stopień ingerencji w treść prawa własności, wartość nieruchomości oraz spodziewane korzyści z uszczuplenia prawa własności, również przewidywany okres trwałości urządzeń ma również wpływ na wysokość wynagrodzenia. Wnioskodawcy stali się właścicielami nieruchomości, na której posadowione były urządzenia energetyczne w dniu 2.08.2007r., w istniejącym stanie faktycznym i prawnym, zaś powstały w ten sposób stosunek cywilnoprawny na podstawie którego uczestnik uzyskał prawo do korzystania z urządzeń energetycznych, jest wiążący także dla nabywcy nieruchomości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Aktem notarialnym z dnia 2 sierpnia 2007 roku wnioskodawcy M. W. i R. W. nabyli od Gminy Miejskiej N. własność działki nr (...) o powierzchni 0,3823 ha położonej w N. przy ul. (...). Na działce znajduje się budynek mieszkalny jednorodzinny w zabudowie wolnostojącej, którego budowę wnioskodawcy rozpoczęli w 2008 roku. Działka jest częściowo ogrodzona i zagospodarowana zielenią niską, zaś pozostała część działki, zwłaszcza pod liniami energetycznymi, jest nie zagospodarowana.

/dowód: - przesłuchanie wnioskodawcy R. W. k.76,

- odpis księgi wieczystej (...) k.12,k.66,

- wypis i wyrys działki nr (...) k. 6-8/.

Przez działkę wnioskodawców nr (...)przebiegają dwie krzyżujące się linie energetyczne o napięciu 20 kV (średniego napięcia) (...)i (...). Na działce zlokalizowany jest słup energetyczny o wymiarach u podstawy 5,55m x 4,55m x 4,95m. Dwa słupy zlokalizowane są bezpośrednio przy granicy, jeden z działką sąsiednią nr (...)o wymiarach 0,22m x 0,36m, drugi z działką sąsiednią nr (...)o wymiarach 0,34m x 0,22m. Długość linii przechodzącej przez działkę nr (...)w poprzek działki wynosi po zaokrągleniu 32 m, długość linii przechodzącej wzdłuż działki (pomiędzy ul. (...)a działką nr (...)) wynosi po zaokrągleniu 111m, zaś na działce pasy szerokości 14m dla linii 20 kV nakładają się na siebie.

/dowód: - bezsporne,

- opinia biegłego sądowego A. Z. k. 87/.

Właścicielem przedmiotowych linii energetycznych jest uczestnik postępowania (...) S.A. z siedzibą w K., który jest następcą prawnym (...) S.A.

/dowód: - postanowienie SR dla Wrocławia- Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 1.09.2011r. k. 162 verte,

- odpis z KRS uczestnika k. 166/.

Linia energetyczna(...)została wybudowana na podstawie pozwolenia na budowę Urzędu Wojewódzkiego w W.nr (...)z dnia 17.06.1987r. i decyzji Urzędu Rejonowego w K.nr (...)z dnia 31.12.1992r. W 1999r. linia(...)przy pomocy dowiązań kablowych, została połączona z linią(...).

Natomiast dla linii(...)decyzją Urzędu Wojewódzkiego w W.z dnia 10 czerwca 1980r., zatwierdzono plan realizacyjny budowy linii napowietrznej oznaczonej 20 kV zaś pozwolenie na budowę przedmiotowej linii zostało wydane w dniu 5 stycznia 1982r. przez Wojewódzkie Biuro (...)w W..

/ dowód: - projekty techniczne napowietrznych linii energetycznych 20kV,

- decyzja Urzędu Wojewódzkiego w W. z dnia 10.06.1980r. k. 39,

- decyzja nr (...)z dnia 31.12.1992r. k. 35,

- decyzja Urzędu Wojewódzkiego w W.nr(...)z dnia 17.06.1987r. k. 37,

- protokół z dnia 25.09.1992r. k. 36,

- pismo Urzędu Miejskiego w N. z dnia 6.03.1990r. k. 41/.

Pismem z dnia 21.07.2009r. wnioskodawcy wezwali uczestnika do ustanowienia w drodze umowy naturalnej służebności przesyłu.

/ dowód: - pismo wnioskodawców z 21.07.2009r. wraz z potwierdzeniem odbioru k. 9-11/.

Wartość służebności przesyłu, przy przyjęciu powierzchni objętej służebnością przesyłu o szerokości 14 m, wynosi 27.310 zł zaś, przy przyjęciu powierzchni objętej służebnością przesyłu o szerokości 6m, wynosi 13 600 zł. Obniżenie wartości nieruchomości wnioskodawców na skutek lokalizacji urządzeń przesyłowych w pierwszym wypadku wynosi 21.880 zł zaś w drugim wypadku wynosi 9.300 zł.

/ dowód:- opinia biegłego sądowego A. Z. k. 87,

- opinia uzupełniająca k. 179 i k. 208,

- opinia uzupełniająca ustna k. 200 i k. 271/.

Sąd zważył, co następuje:

Bezspornym jest w sprawie, iż wnioskodawcy M. W.i R. W.są właścicielami - na zasadach wspólności ustawowej małżeńskiej - działki nr (...)położonej w N.przy ul. (...), zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodzinnym, jak również to, że przez w/w działkę przebiegają dwie krzyżujące się linie energetyczne o napięciach 20 kV (...)i (...), stanowiące własność uczestnika postępowania, a nadto na działce zlokalizowany jest słup energetyczny o wymiarach u podstawy 5,55m x 4,55m x 4,95m, natomiast dwa słupy zlokalizowane są bezpośrednio przy granicy - jeden z działką nr (...)o wymiarach 0,22m x 0,36m, a drugi z działką nr (...)o wymiarach 0,34m x 0,22m. Długość linii przechodzącej przez działkę nr (...)w poprzek działki wynosi po zaokrągleniu 32m, długość linii przechodzącej wzdłuż działki (pomiędzy ul. (...)a działką nr (...)) wynosi po zaokrągleniu 111m, zaś na działce pasy szerokości 14m dla linii 20 kV nakładają się na siebie.

Zarzut uczestnika postępowania nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu (służebność przesyłu) nie podlegał uwzględnieniu. Służebność przesyłu (art. 3051 k.c. i in.) została wprowadzona do kodeksu cywilnego z dniem 3 sierpnia 2008r. ustawą z dnia 30 maja 2008r. o zmianie ustawy - kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. nr 116 poz. 731). Wprawdzie przed wejściem w życie w/w ustawy przepisy nie przewidywały służebności przesyłu ale w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmowano możliwość ustanowienia służebności przesyłu, a także dopuszczalność nabycia jej w drodze zasiedzenia przez przedsiębiorcę przesyłowego.

Zgodnie z przepisem art. 292 k.c. służebność gruntowa może być nabyta przez zasiedzenie jeżeli polega na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia - przepisy o nabyciu w drodze zasiedzenia stosuje się odpowiednio - co oznacza, że do zasiedzenia służebności gruntowej nie ma zastosowania wymaganie posiadania samoistnego (art. 172§1 k.c. w zw. z art. 336 k.c.), natomiast znajdują odpowiednio zastosowanie przepisy o nabyciu nieruchomości przez zasiedzenie dotyczące terminów posiadania w zależności od dobrej lub złej wiary. Posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość od lat dwudziestu, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze i wtedy nabywa jej własność po upływie lat trzydziestu (art. 172§1 i 2 k.c.).

Według utrwalonego poglądu, posiadaczem w dobrej wierze jest ten, kto władając rzeczą pozostaje w błędnym, ale usprawiedliwionym okolicznościami przeświadczeniu, że przysługuje mu prawo do rzeczy. W przypadku posiadania samoistnego chodzi tu o przeświadczenie posiadacza, że przysługuje mu prawo własności, a w przypadku posiadania zależnego, z którym mamy do czynienia w rozpoznawanej sprawie, że przysługuje mu inne prawo, z którym łączy się określenie władztwo nad cudzą rzeczą. (art. 336 k.c.).

W złej wierze pozostaje natomiast posiadacz, który wie lub przy dołożeniu należytej staranności powinien wiedzieć, że nie przysługuje mu prawo podmiotowe do posiadanej rzeczy. Domniemanie istnienia dobrej wiary (art. 7 k.c.) może być obalone przez same okoliczności faktyczne, wskazujące w niewątpliwy sposób na istnienie złej wiary posiadacza. Orzecznictwo Sądu Najwyższego przyjmuje, iż przedsiębiorca - posiadacz służebności przesyłu - jest posiadaczem służebności w złej wierze (vide: uchwała SN z 17.06.2005r.(...), wyrok SN z dnia 29.01.2008r. (...)) i wprawdzie w orzecznictwie prezentowane jest również stanowisko, iż posiadanie służebności gruntowej polegającej na korzystaniu z trwałych i widocznych urządzeń posadowionych na nieruchomości przez przedsiębiorstwo energetyczne, może być uznane za posiadanie w dobrej wierze, ale uzależnione jest to od objęcia w posiadanie nieruchomości, w celu budowy urządzeń przesyłowych, na podstawie ostatecznych decyzji administracyjnych wydanych m. in. na podstawie art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 12.03.1958r. o zasadach i trybie wywłaszczenia nieruchomości, których skutkiem było ograniczenie prawa własności nieruchomości przez ustanowienie trwałego obowiązku znoszenia przez właściciela stanu ukształtowanego poprzez zainstalowanie urządzeń przesyłowych. W niniejszej sprawie uczestnik postępowania nie przedstawił żadnych decyzji administracyjnych dotyczących wywłaszczenia lub innych dokumentów dających prawo zajęcia nieruchomości, na podstawie których możliwe byłoby przyjęcie dobrej wiary poprzednika prawnego uczestnika w objęciu nieruchomości w posiadanie w zakresie służebności. Zatem uczestnika należy uznać

za posiadacza w złej wierze, a w konsekwencji termin prowadzący do nabycia przez uczestnika służebności gruntowej o treści odpowiadającej służebności przesyłu lub służebności przesyłu, zgodnie z art. 172§2 k.c. w zw. z art. 176 k.c., wynosi trzydzieści lat. Wskazać także należy, że samo pozwolenie na budowę, czy też zatwierdzenie planu budowy linii energetycznej nie czyni "samo przez się" uczestnika posiadaczem w dobrej wierze (vide: wyrok SN z 9.08.2005r. (...), uchwała SN z 17.06.2005r. (...)). Nie zmienia tego stanu rzeczy możliwość zaliczenia przez uczestnika na podstawie art. 176§1 k.c. posiadania poprzednika, jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania (w tym okresie posiadania Skarbu Państwa), mając również na uwadze dokonane ustalenia w niniejszej sprawie dotyczące daty początkowej okresu korzystania z linii energetycznych(...)i (...)przez uczestnika postępowania i jego poprzedników prawnych. W tym miejscu, odnosząc się jeszcze do wyłączenia dobrej wiary uczestnika, podnieść należy, jak wskazano wyżej, dobrą wiarę wyłącza ujawnienie takich okoliczności, które powinny wzbudzić poważne wątpliwości, że nie przysługuje prawo do korzystania z rzeczy w dotychczasowym zakresie i taką okolicznością, zdaniem Sądu w przedmiotowej sprawie, której u uczestnika - następcy prawnego (...) S.A.- winna wzbudzić wątpliwości co do uprawnienia do korzystania z nieruchomości wnioskodawców, było wezwanie z dnia 21 lipca 2009r. (k. 9 akt), w którym wnioskodawcy wezwali uczestnika do ustanowienia w drodze naturalnej umowy służebności przesyłu, tym bardziej, że uczestnik nie dysponował ani decyzją administracyjną ani wcześniejszą umową, z którego prawo to dla niego lub jego poprzednika by wynikało, zaś samo wezwanie wnioskodawców świadczyło o kwestionowaniu przez właściciela prawa uczestnika do nieodpłatnego właściwego dla posiadania w dobrej wierze korzystania. Niewątpliwie świadczy to o braku przymiotu posiadania przez uczestnika w dobrej wierze. Wracając do rozważań dotyczących okresu korzystania przez uczestnika i jego poprzedników prawnych z urządzeń - linii energetycznych - wskazać należy, że zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (m.in. uchwała z 21.04.1967r. - (...)i postanowienie z 11.02.2010r. - (...)) bieg terminu zasiedzenia służebności gruntowej rozpoczyna się od chwili, gdy posiadacz tej służebności przystąpił do korzystania z trwałego i widocznego urządzenia.

Odnosnie linii energetycznej (...)która została wybudowana na podstawie pozwolenia na budowę nr (...)z dnia 17.06.1987r. i decyzji Urzędu Rejonowego w K.nr(...)z dnia 31.12.1992r., przystąpienie do korzystania z tej linii mogło nastąpić nie wcześniej niż 31.12.1992r. Natomiast odnosnie linii (...)to wprawdzie decyzją Urzędu Wojewódzkiego w W.z dnia 10.06.1980r. zatwierdzono plan realizacyjny budowy zaś w dniu 5 stycznia 1982r. zostało wydane pozwolenie na budowę linii (co wynika m. in. z przedstawionych przez uczestnika kopii wyroków Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17.07.2009r.), ale nie dowodzi to jeszcze, nie wykazał tego również uczestnik, kiedy nastąpił odbiór tej linii i od kiedy rozpoczęła się eksploatacja urządzenia przesyłowego przez uczestnika i jego poprzedników prawnych, a w związku z tym, od kiedy należy liczyć początek biegu zasiedzenia. Nawet przyjmując najbardziej optymistyczny wariant dla uczestnika, że przystąpienie do korzystania z urządzenia mogło nastąpić już 5.01.1982r. to trzydziestoletni okres zasiedzenia mógł nastąpić nie wcześniej niż 5 stycznia 2012r., zaś wniosek o ustanowienie służebności przesyłu wpłynął do tut. Sądu w dniu 5 maja 2011r. i wniosek taki, zgodnie z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 21.01.2011r. - (...)((...)) przerywa bieg terminu zasiedzenia tej służebności. Wobec powyższego przyjąć należy, że nie doszło do zasiedzenia służebności przesyłu przez uczestnika, ponieważ - zarówno co do linii energetycznej (...)jak i linii (...) - nie upłynął 30 letni okres niezbędny do zasiedzenia tej służebności.

Zatem należało uwzględnić żądanie wniosku w zakresie ustanowienia służebności przesyłu (art. 3051 k.c.) i taką służebność ustanowić na rzecz uczestnika postępowania na nieruchomości wnioskodawców oznaczonej jako działka nr (...), położonej w N. ul. (...), o treści jak w punkcie II postanowienia. Służebność przesyłu ustanowiona jest na rzecz przedsiębiorcy za odpowiednim wynagrodzeniem, należnym od przedsiębiorcy na rzecz właściciela nieruchomości obciążonej (art. 3052§1 k.c.). Ustawodawca nie wskazał kryteria ustalania wysokości tego wynagrodzenia, zaś orzecznictwo Sądu Najwyższego w tym zakresie jest niejednolite, przyjmując generalnie, że wynagrodzenie z tytułu ustanowienia służebności przesyłu powinno być ustalane każdorazowo indywidualnie i dostosowane do okoliczności, w tym zakresu, charakteru i trwałości obciążenia, jego uciążliwości, wpływu na ograniczenie korzystania z nieruchomości przez właściciela, zmniejszenia jej wartości, zaś wysokość tego wynagrodzenia powinien ustalać każdorazowo biegły sądowy. Ustawa nie określa też, czy wynagrodzenie ma mieć charakter jednorazowy czy okresowy, zaś w orzecznictwie prezentowany jest pogląd, że wynagrodzenie co do zasady powinno być jednorazowe, adekwatne do ograniczeń spowodowanych ustanowieniem służebności z tym, że wskazać należy, iż posiadanie służebności

gruntowej, zdefiniowanej w art. 3051 k.c. jako służebność przesyłu, przybiera taką postać, że nie pozbawia w zupełności faktycznego władztwa właściciela nad nieruchomością obciążoną.

Wysokość należnego wnioskodawcom wynagrodzenia została ustalona i zasądzona na podstawie opinii biegłego sądowego A. Z., a zwłaszcza ustaleń opinii uzupełniającej z dnia 17.01.2013r. Sąd uznał, że ustalone wynagrodzenie jednorazowe jest adekwatne do w/w przesłanek, w tym m.in. stopnia naruszenia i ograniczenia prawa własności działki przyjmując, że pas służebności o szerokości 6 metrów jest wystarczający do normalnego prowadzenia eksploatacji linii energetycznych w zakresie ustanowionej służebności przesyłu, tym bardziej, że praktyczna ingerencja uczestnika, z uwagi na charakter i trwałość urządzeń przesyłowych, w prawo własności wnioskodawców będzie sporadyczna. Ustalając wysokość wynagrodzenia Sąd miał na uwadze również, że zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego (vide: uchwała z dnia 8.09.2011r.(...)) właścicielowi działki przez którą przebiega linia energetyczna, nie przysługuje odszkodowanie za obniżenie jej wartości co nie wyłącza odpowiedzialności za szkodę na zasadach ogólnych. Biegły sądowy A. Z. w opinii z dnia 17.01.2013r. ustalił wartość służebności przesyłu na kwotę 13.600 zł. Zarzuty stron do w/w opinii, jak również opinii z dnia 6.03.2012r., Sąd uznał, w świetle opinii uzupełniających biegłego - w tym złożonych na rozprawach w dniu 14.11.2012r. i 24.06.2013r. - za niezasadne. Zdaniem Sądu ustalając wysokość wynagrodzenia za ustanowienie służebności przesyłu, należało pomniejszyć ustaloną przez biegłego wartość służebności przesyłu o kwotę 9.300 zł, którą biegły wyliczył jako "obniżenie wartości nieruchomości na skutek lokalizacji urządzenia przesyłowego" z przyczyn wskazanych wyżej, gdyż właścicielowi nieruchomości nie przysługuje wobec posiadacza służebności przesyłu roszczenie o naprawienie szkody z powodu obniżenia jej wartości, związanego z normalnym korzystaniem z nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści takiej służebności, zaś uczestnik zobowiązany jest do zapłaty odpowiedniego ekwiwalentu w postaci wynagrodzenia, co wyklucza odszkodowanie (vide: uchwała SN z 8.09.1988r.(...)).

Zatem, mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w punkcie II postanowienia z ustawowymi odsetkami od dnia prawomocności postanowienia, z uwagi na konstytutywny charakter orzeczenia.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie przepisu art. 520§2 k.p.c., stosunkowo rozdzielając obowiązek zwrotu kosztów, z uwagi iż uczestnicy byli w różnym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania, zasądzając od uczestnika na rzecz wnioskodawców kwotę 1474,90 zł stanowiącą połowę kosztów poniesionych przez wnioskodawców z tytułu opłaty sądowej (40 zł) i kosztów biegłego sądowego (2909,80 zł). Dalej idące wnioski stron o zasądzenie kosztów postępowania Sąd oddalił mając na uwadze, że podniesiony zarzut uczestnika dotyczący zasiedzenia został oddalony, zaś wprawdzie Sąd uwzględnił wniosek o ustanowienie służebności, ale wynagrodzenie zostało zasądzone w wysokości daleko odbiegającej od kwoty żądanej przez wnioskodawców (oddalenie dotyczy kosztów z tytułu zastępstwa procesowego stron). Ponadto Sąd obciążył strony kosztami opinii uzupełniającej biegłego A. Z. (k. 244 akt) poniesionymi tymczasowo ze środków Skarbu Państwa po połowie na podstawie przepisu art. 113 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. nr 167 por. 1398 ze zm.) - punkt IV postanowienia.